

▶ Les 1: Een huis vol blijdschap en verdriet

Thema

Schepping en zondeval

Bijbelgedeelten

Genesis 1, 2, 3

Kernboodschap

Zonder God ben je nergens echt thuis.

Bijbelteksten bij de kernboodschap

En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. (Genesis 1:31a)
Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was. (Genesis 3:23)

Aanleren Bijbeltekst

Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere. (Romeinen 6:23)

Kerntoepassingen

Toepassing niet-gelovig kind: Door onze ongehoorzaamheid is er verdriet gekomen. De Heere Jezus heeft de straf op Zich genomen. Geloof in Hem! Hij wil je ook leren om te geloven. Dan komt er weer blijdschap!

Toepassing gelovig kind: Door onze ongehoorzaamheid is er verdriet gekomen. De Heere Jezus heeft de straf op Zich genomen. Door Hem is er weer blijdschap gekomen. Daar mag je Hem voor danken.

Hulpmiddelen

Vertelplaten

Verteloverzicht

1. God maakt een prachtig huis, waarin de mens mag wonen. Een huis vol blijdschap.

.....

2. Schepping. (Genesis 1, 2)

.....

Dag 1: Licht en duisternis Dag 4: De lichten van dag en nacht

.....

Dag 2: Zeeën en lucht Dag 5: Vissen en vogels

Dag 3: Vruchtbare aarde Dag 6: Landdieren
(en de mens, zie volgende punt)

.....

.....

3. Het huis, het paradijs, is klaar. God maakt de mens! (Genesis 1:26-29; 2:7-25)

.....

.....

4. Alles is vol liefde, vrede, blijdschap. (Genesis 1:31)

.....

5. De slang komt naar Eva toe, ze luistert naar de slang, eet van de boom die God verboden had en is ongehoorzaam aan God. (Genesis 3:1-6)

.....

.....

6. Ook Adam eet van de vruchten van de verboden boom. (Genesis 3:6)

.....

7. De blijdschap is weg. Er komt angst voor God. Het paradijs is een huis vol verdriet geworden. (Genesis 3:7, 8)

.....

.....

8. God verlaat de mens niet, maar zoekt Adam en Eva op! (Genesis 3:9-13)

.....

.....

9. God geeft wel straf, de mens moet uit het paradijs en zal moeten sterven. (Genesis 3:14-24)

.....

10. God geeft ook een belofte: de Heere Jezus zal komen, Hij neemt de straf op Zich. (Genesis 3:15)

.....

.....

11. Ieder die in Hem gelooft, mag straks weer in een huis vol blijdschap wonen in de nieuwe hemel en aarde.

.....

Uitleg en achtergrondinformatie

Genesis 1

Vers 1 Het begin van onze geschiedenis was toen God de hemel en de aarde schiep. Vóór de schepping was er geen tijd. Scheppen, dat is: iets maken uit niets. Iets maken wat er voor die tijd niet was. Tegelijkertijd heeft dit Hebreeuwse woord ook de betekenis van: scheiden, splijten. Dit woord wordt in de Bijbel alléén gebruikt voor Gods scheppingswerk, nooit voor het werk van mensen. Er is alleen een vormeloze massa, onheilspellend, zonder levend wezen. Er was nog geen enkel schepsel op de aarde. Alleen God bestond, Hij is zonder begin: van eeuwigheid! Voor 'God' wordt hier het woord 'Elohim' gebruikt, waarmee de eenheid van het Goddelijke Wezen, de Drie-enige God aangeduid wordt. God is de scheppende kracht. God is onderscheiden van Zijn schepping, Hij is er al, terwijl er verder nog niets is. Hij is eeuwig en houdt de wereld in Zijn hand. Onder 'hemel en aarde' kunnen we de hemel en de aarde verstaan zoals zij op de eerste dag zijn geschapen, maar we kunnen hier ook lezen: de wereld met alle schepselen.

Vers 2 Het gaat om de aarde zoals God die op de eerste dag geschapen heeft. Die heeft nog geen vorm, is nog leeg. De Geest van God is boven de wateren. Dat is Gods levenwekkende kracht, Die alles kan maken en Die ook alles in stand houdt en onderhoudt. Deze zweefde - ook vaak vertaald met 'broedde' - over de wateren. Daarin zit uitoefening van kracht. Gods Geest is actief betrokken bij de schepping van de wereld. God blijft zorgen en beschermen. De hele aarde was met water bedekt.

Vers 3-5 God spreekt en het is er! Door Gods almacht komt er scheiding tussen licht en duisternis. Daarmee is tegelijk de overgang van de ene dag naar de andere dag aangegeven. Toen God het licht zag, zag Hij dat het goed was. Het was in overeenstemming met Zijn wil; het beantwoordde aan Zijn eigen doel. De dagdelen avond en morgen worden in omgekeerde volgorde genoemd. Een nieuwe dag begint met zonsondergang, de morgen volgt. Het is goed uit Gods handen voortgekomen. Hoe zou de goede God slechte of kwade dingen kunnen voortbrengen? Het licht is voor de mensen nuttig en ten dienste, zonder het licht zou de mens niet kunnen functioneren. Alles is ter voorbereiding op wat nog komt. God maakt alles volgens een vooropgezet plan. God heeft alles gemaakt op de manier zoals Hij het bedoelde, naar Zijn heilige en Goddelijke wil. Hier was geen zonde, maar hier raakt alles het gestelde doel: de eer van God en het geluk van de mens.

Vers 6-8 De tweede dag. Op deze dag brengt God scheiding aan tussen de wateren boven en beneden. Er is dan een dampkring, een uitspansel. God noemt dat 'de hemel', waarmee bedoeld wordt de koepel van de dampkring, die zich over de aarde welft. Net zoals bij mist de wolken laag hangen en de aarde lijken te raken, zo is het ook voor deze dag geweest.

Vers 9-13 Op de derde dag zegt God dat er scheiding gemaakt moet worden tussen water en land. Onder de lucht kwamen watermassa's: zeeën, rivieren, poelen, meren, sloten enz. De aarde komt uit het water tevoorschijn. Tegelijk wordt er een begin gemaakt met de aankleding van de aarde. De planten en bomen worden geschapen. God zag het gras, de planten en de bomen met hun vruchten en zaden waaruit weer nieuwe planten en bomen zouden groeien. En het was goed!

Vers 14-19 De vierde dag schiep God de hemellichten. De lichtdragers die ook dienen tot indeling

van de tijden: de feesttijden in Israël, de jaargetijden en de kalender. De zon en de maan zijn duidelijk zichtbaar, maar hebben ook een grote functie voor het leven op aarde. God maakt ook de sterren en geeft ze elk haar eigen plaats aan de hemel, God kent ze zelfs bij naam (Psalm 147:4). Ze worden klein genoemd, omdat ze voor onze waarneming klein zijn. Maar wie zal Gods wijsheid en leiding doorgronden? Hij geeft de zon, de maan en de sterren elk hun plaats en weg door het heelal.

Vers 20-25 Op de vijfde dag spreekt God weer. In het water worden de vissen en de waterdieren geschapen, overvloedig. Ook de lucht is vol geluid en leven. In vers 22 krijgt dit door God geschapen leven de opdracht om zich te vermeerderen. 'God zegent hen' geeft aan dat Hij dit vermogen om zich voort te planten geeft. Op de zesde dag worden ook nog de landdieren geschapen: lopend en kruipend, groot en klein.

Vers 26-31 Op de laatste scheppingsdag maakt God de kroon op Zijn scheppingswerk: de mens. Bijzonder is het overleg dat de HEERE als het ware met Zichzelf heeft. Daarbij kunnen we denken aan het, zeker voor kinderen, toch wel moeilijke begrip: Gods Drie-eenheid: Vader, Zoon en Heilige Geest. Iets daarvan komen we ook al tegen in vers 2: 'De Geest Gods zweefde over de wateren.' Deze mens zal gemaakt worden naar Gods beeld en gelijkenis. De mens zal op God lijken, kenmerken van God vertonen. Die kenmerken zijn alle dingen waarin een mens verschilt van het overige leven. Maar vooral gaat het om 'ware kennis, gerechtigheid en heiligheid' (HC vraag en antwoord 6 en Efeze 4:24 en Kolossensen 3:10). Daarbij komt duidelijk zijn verbondenheid met het stof van de aarde tot uitdrukking. Hij maakte de mens uit aarde. En Hij blaast hem de levensadem in. Zo ontvangt de mens van zijn Schepper het leven. Hij kan liefhebben, zich dingen herinneren, in relatie met God leven, kiezen. God maakte hem tot een levende ziel; de mens heeft een zielenleven. Ook legt God in de mens de levenskracht om zich voort te planten. Dit komt naar voren in de zin: 'God zegende hen.' De eerste mens heet Adam, letterlijk 'mens'. Het werd de eigennaam van de eerste mens. De mens krijgt als taak om de hele schepping goed te beheren: het rentmeesterschap. Het voedsel voor de mens is plantaardig. De mens kon ook beantwoorden aan de vervulling van de wet: God liefhebben boven alles en de naaste als zichzelf.

Genesis 2

Vers 1-3 God heeft alles in zes dagen gemaakt. De zevende dag verheft Hij boven de andere dagen. Het is een rustdag, waarin God ophoudt iets nieuws te scheppen. De rustdag is er voor de mens om zich aan Gods dienst te wijden.

Vers 4-7 In deze verzen wordt de geschiedenis van de schepping samengevat.

Vers 8-10 De HEERE heeft de hele aarde volmaakt geschapen. Maar Hij maakt op die aarde ook een speciale plek waar de mens zijn taak kan uitvoeren: de hof van Eden. Eden betekent letterlijk 'genot'. 'Hof van Eden' betekent dus 'lusthof'. Deze hof heeft zich waarschijnlijk bevonden op de plek waar tegenwoordig Irak ligt. 'Geplant' wil zeggen dat deze hof speciaal door de HEERE gemaakt wordt. In vers 9 wordt dat onderstreept: de HEERE laat daar vruchtbare bomen groeien. Ook twee heel speciale bomen krijgen daar hun plek (zie vers 16-17). Door het water van de rivier, die in vier stromen opsplijst, wordt de vruchtbaarheid van de hof nog meer benadrukt.

Vers 15 Adam krijgt de taak om de hof te bebouwen en te bewaren, om tuinman te zijn dus. In dat werk wordt Adam niet gehinderd door doornen en andere ongemakken (Genesis 3:17-18). Vóór de zondeval is het werk dat Adam opgedragen krijgt alleen maar een heerlijke taak.

Vers 16-17 In het paradijs krijgt Adam een gebod van de HEERE. Er is één boom in de hof waarvan Adam niet eten mag, de boom van kennis van goed en van kwaad. Zo krijgt Adam de mogelijkheid om te laten zien dat hij de HEERE vrijwillig wil volgen. Adam kan kiezen: voor of tegen God. De consequentie van die laatste keus vertelt de HEERE er wel direct bij: dat betekent zijn dood. Door niet van de boom te eten, toont Adam zijn trouw en toewijding aan de HEERE.

Vers 18-25 Al de dieren die de HEERE bij Adam bracht, kwamen paarsgewijs. Adam echter is nog maar alleen. Hij vindt niemand die op hem lijkt en hem kan helpen. Ook dat weet en ziet de HEERE. Hij geeft Adam een vrouw. Vanaf het begin is het Gods bedoeling dat man en vrouw samen mens zullen zijn voor Zijn aangezicht. Man en vrouw verlaten het ouderlijke huis en leven in huwelijksgemeenschap samen. Telkens moeten nieuwe gezinnen worden gesticht, in de door de HEERE, vanuit de schepping, aangewezen weg! Manninne is het Hebreeuwse woord voor 'vrouw', gevormd door het woord 'man' met de toevoeging van de vrouwelijke uitgang. In hun zondeloze staat, waarin voor onreinheid en schaamte geen enkele plaats is, schamen ze zich niet voor hun naaktheid.

Genesis 3

Vers 1-6 Dat de slang listig genoemd wordt, hoeft op zich niet negatief te zijn. Het dier is een zeer goede schepping van God (Genesis 1:35). Uit het feit dat de slang sprak, kon Eva merken dat er iets ongewoons aan de hand was. Ze weet niet dat de duivel zich van dit dier bedient. De duivel overdrijft de strekking van het gebod door te vragen of de mens van geen enkele boom mag eten. Het is de eeuwige list van de duivel om vraagtekens te stellen, zodat wij gaan twijfelen. Er staat nergens in de Bijbel dat de boom van kennis van goed en van kwaad niet aangeraakt mag worden. Gods wet wordt strenger voorgesteld dan dat hij is. De duivel geeft de vrouw een misleidende geruststelling. Volgens hem zullen ze dan als God zijn Door te eten zal de mens inderdaad goed en kwaad leren kennen. Helaas, door bittere ervaringen. Gods gebod lijkt beperkend, maar is in wezen beschermend en goed. Satan ontkent dit hier, beschuldigt God en maakt Hem tot een leugenaar. De boom heeft een drievoudige aantrekkingskracht: hij is goed om van te eten, hij ziet er prachtig uit en het is aantrekkelijk om door die boom verstandig te worden. De zonde begint met het zien, vervolgens met het denken (begeren), en tenslotte door de daad (Exodus 20:17). Het is van belang weerstand te bieden aan verleidingen (1 Korinthe 10:12-13; Jakobus 1:12-18). Samen zijn de mensen zo ongehoorzaam aan hun Schepper, Die hen als Zijn kinderen in Zijn prachtige schepping een plek gegeven heeft. (HC vraag en antwoord 8, 9, 10)

Vers 7-13 Adam en Eva krijgen meteen meer kennis. Ze zien in wat er werkelijk gebeurde. Ze kennen goed en kwaad, maar niet zoals God dat kent. Er komt een gevoel van vervreemding als man en vrouw ten opzichte van elkaar. Vijgenboombladeren zijn de grootste van alle bladeren in het Midden-Oosten. Hiermee bedekken ze zich voor elkaar en voor God. Het vervolg heeft de structuur van een gerechtelijke procedure: opsporing en aanhouding van

de dader - ondervraging of verhoor - verdediging - uitspraak. De HEERE straft hen niet direct, maar Hij gaat de mens achterna. Ze horen Zijn stem of geluid via de wind van de dag. Ze zijn, als zondaar, bang om Hem onder ogen te komen (Lukas 23:30). Het woord 'wandelen' kan er op wijzen dat God in mensengedaante verscheen, maar kan ook wijzen op het aanwezig zijn van de HEERE (Leviticus 26:12). De HEERE roept Zijn schepsels ter verantwoording. Adam wordt, als hoofd en als eerst verantwoordelijke, aangesproken. Tegelijk ligt in de roep 'waar zijt gij?' Gods opzoekende zondaarsliefde (NGB artikel 17). Die liefde begint in Genesis 3:9 en loopt uit in de komst en het borgwerk van de Heere Jezus.

Ook vandaag klinkt de zoekende zondaarsliefde in het doorgeven van Zijn Woord. De vraag nodigt ook uit om te voorschijn te komen en eerlijk schuld te belijden. Dat laatste deed Adam niet. Hij probeert zijn schuld te ontwijken. De drang naar zelfhandhaving is sterk en kan alleen omgebogen worden door het werk van Gods Geest. Adam beseft dat de vijgenboombladeren onvoldoende zijn om zijn naaktheid te bedekken. Met de woorden 'de vrouw die Gij mij gegeven hebt' geeft hij indirect God Zelf de schuld. Uit de woorden in vers 13 spreekt ontzetting. De HEERE blijft niet onbewogen onder de wandaad van Zijn liefste schepselen. Eva geeft de slang de schuld. Door de zonde is niet alleen de relatie tussen God en mensen, tussen mensen onderling, maar ook tussen mens en dier aangetast.

Vers 14- 21 Het vonnis volgt. De slang wordt vervloekt. Een vervloeking houdt allerlei soorten onheil en rampen in die over de aangesprokene zullen komen. Het gaan op de buik wijst op kwetsbaarheid. Het eten van stof is een uiterste vernedering (Jesaja 49:23; Micha 7:17; Jes.65:25). Uiteindelijk is deze vloek bedoeld voor satan. Hoewel Adam en Eva de dood verdienen hebben, komt God met de belofte van leven, de moederbelofte. Het is de eerste van alle beloften. Er komt een voortdurende vijandschap tussen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw. De duivel is de mensenmoordenaar vanaf het begin en heeft het voorzien op hun verderf. Uiteindelijk zal de Heere Jezus satans kop vermorzelen. Satan zal Christus en Zijn gemeente wel vervolgen. 'Verzenen' verwijst naar de hiel, een makkelijke prooi voor een kruipende slang.

Als tweede wordt de vrouw aangesproken. De moeite van de zwangerschap verwijst naar de lichamelijke en psychische ongemakken: angst en spanning zullen toenemen in het proces van zwangerschap. Vervolgens wordt de bevalling genoemd die in veel gevallen pijnlijk is en spreekwoordelijk is geworden (Jesaja 13:8; 21:3; Micha 4:9-10; Johannes 16:21). Hoewel de woorden een bestraffing inhouden, klinkt hier ook door, dat God doorgaat met de mens: de generaties zullen elkaar opvolgen. Bovendien is het moederschap ook een zegen (Genesis 3:20; 1 Timotheüs 2:15).

Vers 22-24 Door zijn zonde wilde de mens als God zijn. Ook de mens heeft nu weet van goed en kwaad. Hij wordt daarvoor gestraft, zoals voorzegt in vers 3. De weg naar de boom des levens wordt afgesloten. De ingang van de hof wordt bewaakt door cherubs, engelen van God die de vurige zwaarden al hebben getrokken. In plaats van het beheren van de lusthof, moet Adam nu de vervloekte aardbodem bebouwen.

Vertelling

Inleiding

Wij wonen in een huis. Noem eens kenmerken van een huis, iets wat elk huis heeft. Schrijf deze kenmerken op. Waarom woon je in een huis? Waarom heb je een huis nodig? Bijvoorbeeld: een huis geeft bescherming (tegen kou, hitte, regen), een huis geeft veiligheid (tegen gevaren, zoals wilde dieren in andere landen).

Vandaag gaat het ook over een plaats waar je kunt wonen. Eigenlijk gaat het over twee soorten huizen. Aan het einde van de vertelling vraag ik om kenmerken te noemen van elk huis, iets wat bij het huis hoort.

Kern

➔ Open de Bijbel bij Genesis 1. Laat de Bijbel tijdens de vertelling open liggen.

Wat wordt het mooi! Steeds meer krijgt het zijn vorm. Wat? Het huis waarin Adam, de eerste mens mag wonen. De Heere God bouwt het! Maar hoe doet Hij dat?

De aarde is woest en leeg. Het is donker en stil. Er is geen licht. Er klinkt geen geluid. Er zijn geen vogels en geen dieren. Er klinken geen stemmen van mensen, want er zijn nog geen mensen. Wie is er wel? De Heere God. Hij is er altijd al.

God maakt iets heel moois. Hij maakt eerst de hemel en de aarde. En dan maakt Hij de mens, die op de aarde mag wonen. Een hele mooie tuin, het paradijs, dat wordt het huis van de eerste mensen. Het huis dat God voor hen maakt. Een huis waarin alles goed en mooi is. Dat is het eerste huis, een huis vol blijdschap. Als een klein baby'tje wordt geboren is vaak ook alles van tevoren klaargemaakt, zodat er goed voor de baby gezorgd kan worden. Als de baby geboren is, dan is er ook blijdschap in het huis.

Als je iets maakt, heb je materialen nodig. Als wij een huis willen bouwen, hebben we stenen nodig. Als jij iets wilt timmeren, heb je hout nodig. Bij de HEERE is dat anders. Hij maakt nieuwe dingen, Hij heeft daar niets voor nodig. Wat is de Heere God machtig, hè?! Hij maakt zomaar, door te spreken, iets nieuws! Zo is God!

Luister maar! Daar klinkt Gods stem: 'Laat er licht zijn'.

En direct gebeurt het: er komt licht. Eerst was het donker, nu is het licht. Het licht noemt God dag. 's Avonds wordt het donker, dat noemt God nacht. Dat maakt God op de eerste dag.

Op de tweede dag maakt God weer iets nieuws: de zee, de rivieren en de lucht.

Dan komt de derde dag. God laat het water in de zee bij elkaar komen, de droge stukken zijn het land. Het land is nog kaal. Maar dan ineens wordt het als een prachtig, groen grasveld. Er komen planten en bomen, in allerlei soorten. Wat wordt de aarde mooi! Het huis voor de eerste mensen wordt steeds mooier.

Dan komt de vierde dag. God maakt de zon, maan en sterren. De zon schijnt overdag. De maan en sterren kun je 's nachts zien.

Op aarde is het nog steeds stil. Er fluiten geen vogels, je hoort geen dieren. Op de vijfde dag verandert dat.

God zegt: 'Laten er dieren komen in het water en in de lucht'. Kijk eens omhoog! Een musje, een zwaluw, een kraai en nog veel meer soorten vogels. De lucht is vol van wat God maakt. En in het water? Daar zijn ook allerlei dieren. Grote en kleine vissen. Alles is zo mooi! Dan is de vijfde dag voorbij en breekt de zesde dag aan.

Op deze dag scheidt God de dieren op het land. Kijk eens, daar loopt een klein muisje, verderop een grote leeuw en daar een schaap. Ze lopen daar, zonder dat ze elkaar iets aandoen. Alles is zo goed, zo mooi. Dan is heel de aarde klaar. Klaar voor de mens om erop te wonen. Als laatste van heel de schepping maakt God de mens!

Als de Heere God de mens maakt, gebruikt Hij niet alleen Zijn stem om hem te maken. De Heere God gaat de mens maken, Hij pakt daarvoor wat grond van de aarde.

➔ *Maak vormende bewegingen en kijk daarbij naar wat je doet, niet naar de kinderen.*

In Zijn handen verandert de grond tot een hoofd. Ogen, wenkbrauwen, wimpers... Zo zijn het mooie ogen. Ja, zo is het goed. Aan de binnenkant van het oog maakt Hij een lens, een oogze-
nuw, spieren. Het oog moet wel kunnen kijken. Straks moet het Hem kunnen zien. Hij begint aan de neus, de mond, de keel aan de binnenkant. Straks moet de mond kunnen ademen en kunnen praten. Hij moet met Hem kunnen praten. Om het hoofd heen legt God een krans van haar. En in het hoofd komt het meest ingewikkelde stuk, de hersenen. Die moeten kunnen denken. Die moeten aan Hem kunnen denken. Zoiets ingewikkelds kan niemand maken. Maar voor God is niets te moeilijk. Hij kan alles. En dan gaat God verder met de buik, de armen, de benen. Sterke spieren. Grote en kleine botten. Aders, bloed. Het wordt het lichaam van een mens.

Dan buigt de HEERE Zich vol liefde over Zijn kunstwerk heen en blaast Zijn adem in de neus van de mens. Hij geeft Zijn eigen leven aan dat lichaam.

De mens, Adam, doet zijn ogen open. Voor het eerst. Hij kijkt. Wat ziet hij? Hij ziet God, die Hem heeft gevormd.

Hij ziet Gods liefde! Zijn hart wordt warm. Hij voelt dezelfde liefde in zijn hart komen. Liefde voor God. God! Daar hoort hij bij. God! Zijn God! Voor God is hij gemaakt. Voor God zal hij leven. Alle dagen zal hij God blij maken en elke dag zal hij blij worden van God. Alles zal hij samen doen met God. Adam kijkt naar zijn lichaam. Wonderlijk! Hij heeft armen. Hij beweegt ze eens. Hij gaat staan. Hij voelt zich sterk. Hij kan lopen! Hij springt. Hij danst. Hij klapt in zijn handen. Het is of hij alles tegelijk omarmen wil. En dan doet hij zijn mond open. Er komt geluid! Hij zingt voor God.

De Heere God heeft ook jou gemaakt. Hij wil dat je, net als Adam, heel veel van Hem houdt. Daarvoor ben je op aarde!

Adam kijkt om zich heen. Wat is alles mooi! Hier mag hij wonen. De Heere God heeft de aarde gemaakt. De HEERE heeft op aarde een hof gemaakt, een tuin, het paradijs. Daar mag hij wonen. Kijk eens hoe prachtig het is. Er staan vruchtbomen met lekkere vruchten. Er is water.

Adam bukt zich en drinkt ervan. De zon schijnt. Wat maakt de Heere God het mooi licht en warm. En het gras is zo zacht, je kunt er heerlijk op slapen. Er zijn ook dieren. Ze zijn allemaal even vriendelijk en mooi. En alles is goed en fijn. Op de hele wereld is er nog niets om bang voor te zijn. Verdriet bestaat nog niet, omdat er geleefd en geluisterd wordt naar de Heere God. En overal ziet hij wel iets van God. Er kruipt een kevertje met kleine kriebelpootjes over zijn voet. Adam knielt erbij en kijkt. Wat klein! God lette op alle kleine dingen toen Hij dat kevertje maakte. God is wijs!

➔ *Wat zie jij op aarde van God? Hoe kun jij zien dat de Heere God er is?*

In dat prachtige huis, dit paradijs waar Adam woont, komen de dieren naar hem toe. Een giraf, een olifant, een konijntje, een vlieg. Allemaal komen ze naar Adam. Adam geeft ze een naam. Zie je dat? De dieren zijn samen, steeds een mannetje en een vrouwtje. Maar Adam heeft niemand die net als hij is. De HEERE ziet dat en gaat Adam een heel mooi cadeau geven: een vrouw. Hij maakt haar en brengt haar naar Adam. Adam kijkt naar haar. Ze is heel anders dan de dieren. Ze lijkt veel meer op... God! Ze kan denken. Ze kan praten. Ze kan luisteren. Ze kan liefhebben. Net als God. En net als zichzelf. Dit is een mens die precies bij hem past.

Zo mooi, zo goed is alles, daar in het paradijs. Adam en Eva zijn gelukkig. Ze leven dicht bij God. Ze houden van God. Hun huis, het paradijs, is een huis vol blijdschap.

➔ *Lees Genesis 1:31 voor: De Heere God ziet wat Hij gemaakt heeft en ziet, het was zeer goed.*

Aan Adam en Eva geeft Hij een opdracht: 'De aarde is van jullie. Zorg samen voor de aarde. Krijg samen kinderen. En leef samen met al jullie kinderen en kleinkinderen en met iedereen die nog geboren wordt voor Mij op deze mooie aarde.' Dan breekt de zevende dag aan. Op die dag rust God en geniet van al het moois dat er op aarde is.

Adam en Eva leven dicht bij elkaar en bij de HEERE. Telkens komt de HEERE met hen praten. Dan vertellen ze alles aan Hem. En God geeft hen raad. En God geeft hen blijdschap. En God geeft hen liefde.

Maar dan gebeurt er iets ergs... Het huis, de tuin vol blijdschap wordt een huis vol verdriet. Hoe komt dat?

Op een dag komt er een slang naar Eva. Hij gaat praten en zegt tegen haar: 'Eva, je mag van God niks, hè? Je mag niet van de vruchten van de bomen eten, toch?' 'Jawel, hoor', zegt Eva, 'we mogen overal van eten. Alleen heeft God één boom apart gehouden om te kijken of we naar Hem luisteren. Dat is die boom daar. Als we daarvan eten, verliezen we het leven dat we van God gekregen hebben. Dan sterven we.'

'Niks van waar', zegt de slang, 'als je daarvan eet, zul je net als God worden. Probeer het maar eens.'

Eva kijkt eens naar de boom. Eva denkt na. Als God worden...? Zo wijs...? Zo belangrijk...? En God wil hen dat niet geven...? God is dus toch niet zo vriendelijk voor hen...? Zou het waar zijn...? Eva denkt na en... ze gelooft de slang. Ze gelooft God niet, maar de slang! Ze pakt een vrucht. Ze bekijkt hem eens. Hij ziet er lekker uit. En ze neemt een hap. Dan gaat ze naar Adam. 'Adam, kijk, dit is lekker, joh. De slang zegt dat we er wijs van worden. Maar God wil dat niet. Straks zijn we net zo belangrijk als God! Hier!' En Adam? Hij gelooft God ook niet langer. Ook hij luistert liever naar de slechte slang.

En dan verdwijnt de blijdschap uit hun hart. De liefde verdwijnt. Adam en Eva schamen zich voor elkaar. Ze helpen elkaar niet langer. Ze doen lelijk. 'Jij begon', zeggen ze. 'Niet, de slang!' En ze worden verschrikkelijk bang. Bang voor de Heere God. Ze weten wat ze verkeerd hebben gedaan. De vrede is weg. En daarom verstoppen ze zich voor God. Ze zijn helemaal niet meer zoals God hen had bedoeld. Ze hebben een groot probleem. Ze hebben niet naar God geluisterd. Ze zijn bang voor God. Hoe moet het weer goed komen tussen God en hen? Wat voelen ze zich nu eenzaam en verdrietig. De prachtige tuin waar ze wonen is een tuin vol verdriet geworden.

➔ *Wil jij wel eens dat God je niet ziet? Zo ja, wanneer?
Nee? Wanneer zouden mensen zich willen verstoppen voor God?*

toepassing *Adam en Eva verstoppen zich voor God, maar dat kan helemaal niet. God ziet hen toch. Ze schamen zich, omdat ze niet naar God geluisterd hebben. Luister jij naar God? Doe jij wel eens dingen die God niet goed vindt? Door onze ongehoorzaamheid is er verdriet gekomen. Schaam je je dan ook voor God, net als Adam en Eva? Verstop je dan niet voor God, maar vertel tegen Hem wat je verkeerd hebt gedaan. Vraag God om hulp! Adam vraagt niet om hulp. Maar weet je wat God nu doet?*

Zou Hij Adam en Eva nu in de steek laten, omdat ze niet geluisterd hebben naar Hem? Nee! Hij zoekt hen op. Hij roept Adam: 'Waar ben je?' God houdt nog steeds van Adam en Eva, zelfs nu Hij boos is. Hij ziet hen wél. Hij hoort hen wél. En daarom zegt Hij nog iets tegen de mensen. Hij zegt: 'Jullie hebben een probleem, omdat jullie niet naar Mij hebben geluisterd. Maar Ik ga het op een dag Zélf goedmaken. De blijdschap is verdwenen, er is verdriet gekomen. Ik zal zorgen voor nieuwe blijdschap, nieuw geluk, zodat jullie weer bij Mij kunnen horen.'

toepassing

Vind jij dat ook zo bijzonder, dat God weer naar de mensen toekomt? Dat Hij toch nog van hen houdt, ook al hebben ze niet naar Hem geluisterd? Dat Hij het Zelf weer wil goedmaken? Zo is God nu nog steeds. Als jij niet naar God luistert, is God daar wel boos en verdrietig om. Maar toch wil Hij nog steeds naar je luisteren en je weer gelukkig maken. God wil Adam en Eva ook weer gelukkig maken, maar toch mogen ze niet in het prachtige huis, het paradijs, blijven wonen. De Heere God stuurt hen weg uit het paradijs. Ze moeten nu wonen buiten het paradijs.

Buiten het paradijs is nog wel de prachtige schepping van God, maar er is ook heel veel verdriet gekomen. De dieren leven niet meer in vrede met elkaar. Adam en Eva hebben elkaar nog wel lief, maar het is niet meer zoals eerst. Niet meer helemaal goed. Alleen de Heere God is nog goed, helemaal goed. En omdat alleen Hij helemaal goed is, kan alleen Hij het weer goed maken tussen Hem en de mens.

God heeft beloofd dat Hij Zelf mens zal worden. Hij zal geboren worden als kleine baby. Zijn Naam is Jezus. Dat beloofde God al in het paradijs. De Heere Jezus kwam naar de aarde. Hij kwam bij de mensen wonen. Hij heeft geen schuld, zoals wij. Hij is God altijd gehoorzaam. De Heere Jezus neemt de schuld van onze verkeerde dingen (onze zonde) op Zich, Hij draagt de straf ervoor. Hij is gestorven aan het kruis. Alleen zo kan Gods boosheid over de zonde weggedaan worden. Alleen zo kan Jezus zondige mensen redden. Nu is Hij weer naar de hemel, maar Hij komt terug om voor altijd te wonen bij de mensen die in Hem geloven. Dan is het weer een perfect huis, een huis vol blijdschap. Blijdschap, omdat God weer bij de mensen woont en het weer goed is tussen Hem en ons.

toepassing

Als je gelooft dat de Heere Jezus voor jou naar de aarde kwam, is er redding voor jou. Dan heb je geen probleem meer met God omdat je niet bent zoals Hij je heeft bedoeld. Dan vergeeft God het als je Hem niet gehoorzaam bent geweest. Dan is het weer goed tussen jou en God. Ook al heb jij het niet goed gedaan. Als jij die blijdschap nog niet kent, omdat je de Heere Jezus nog niet kent als jouw Redder, weet dan dat God het geloof in de Heere Jezus ook aan jou wil geven. Dan krijg je nieuw leven, nieuwe blijdschap. God wil je het geloof in de Heere Jezus graag geven.

Slot

- ➔ *Aan het begin hebben we kenmerken van huizen genoemd.*
- Wat zijn kenmerken van het huis vol blijdschap?*
- Wat zijn kenmerken van het huis vol verdriet?*
- Waar is jouw huis (hart) vol van?*

Geef de kinderen de gelegenheid om vragen te stellen over de vertelling.

